

KOMMISSJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) 2015/10**2019/EØS/77/54****av 6. januar 2015****om kriterier for søkere om jernbaneinfrastrukturkapasitet og om oppheving av gjennomføringsforordning (EU) nr. 870/2014(*)**

EUROPAKOMMISSJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/34/EU av 21. november 2012 om opprettelse av et felles europeisk jernbaneanråde⁽¹⁾, særlig artikkel 41 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Artikkel 41 nr. 2 i direktiv 2012/34/EU gir infrastrukturforvaltere mulighet til å stille krav til søkere for å sikre at deres berettigede forventninger om framtidige inntekter og utnyttning av infrastrukturen kan oppfylles.
- 2) Disse kravene bør være rimelige, åpne og ikke innebære forskjellsbehandling. De kan bare inneholde bestemmelser om en finansiell garanti som ikke bør overstige et hensiktsmessig nivå som skal stå i forhold til forventet virksomhetsnivå, og en forsikring med hensyn til søkerens evne til å utarbeide bud på infrastrukturkapasitet i samsvar med reglene.
- 3) Finansielle garantier kan ha form av forskuddsbetalinger eller garantier fra finansinstitusjoner.
- 4) Ved vurdering av hvor hensiktsmessige kravene nevnt i artikkel 41 nr. 2 i direktiv 2012/34/EU er, bør det tas hensyn til det faktum at infrastrukturen til konkurrerende transporttyper, for eksempel vei- og lufttransport, skipsfart og innlands vannveier, ofte ikke er pålagt brukerbetaling og følgelig heller ikke finansielle garantier. For å sikre rettferdig konkurranse mellom transporttypene bør finansielle garantier begrenses til det som er absolutt nødvendig både med hensyn til nivå og varighet.
- 5) Disse finansielle garantiene er hensiktsmessige bare dersom de er nødvendige for å forsikre infrastrukturforvalteren om framtidige inntekter og utnyttning av infrastrukturen. Med tanke på at infrastrukturforvaltere kan stole på kontrollene av og tilsynet med jernbaneforetakenes økonomiske evne i henhold til framgangsmåten for utstedelse av lisenser i samsvar med kapittel III i direktiv 2012/34/EU, særlig artikkel 20 i nevnte direktiv, er behovet for finansielle garantier ytterligere redusert.
- 6) Prinsippet om likebehandling gjelder for disse garantiene, og derfor bør det ikke skilles mellom kravene til garantier til privateide og offentlig eide søkere.
- 7) Garantiene bør stå i forhold til den risikoen som søkeren utsetter infrastrukturforvalteren for i de forskjellige fasene av kapasitetstildelingen. Risikoen antas generelt å være lav så lenge kapasiteten kan tildeles på nytt til andre jernbaneforetak.
- 8) En garanti det søkes om i forbindelse med utarbeiding av bud som er i samsvar med reglene, kan anses å være rimelig, åpen og ikke innebære forskjellsbehandling bare dersom infrastrukturforvalteren definerer klare og oversiktlige regler for utarbeiding av søknader om kapasitet i netterklæringen, og tilbyr søkerne nødvendige støtteverktøy. Ettersom det før søkeprosessen ikke er mulig på en objektiv måte å fastslå evnen til å utarbeide bud som er i samsvar med reglene, kan slik manglende evne fastslås etter denne prosessen bare når en søker gjentatte ganger har unnlatt å gi slike bud eller gi infrastrukturforvalteren nødvendige opplysninger. Søkeren bør være ansvarlig for denne unnlattelsen, som medfører en sanksjon som innebærer at søkeren utelukkes fra å kunne søke om et bestemt ruteleie.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 3 av 7.1.2015, s. 34, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 108/2015 av 30. april 2015 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 42 av 4.8.2016, s. 62.

(1) EUT L 343 av 14.12.2012, s. 32.

- 9) Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 870/2014⁽¹⁾ ble ved en feil vedtatt i en annen versjon enn den som komiteen hadde avgitt en positiv uttalelse om. Gjennomføringsforordning (EU) nr. 870/2014 bør derfor oppheves.
- 10) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nevnt i artikkel 62 nr. 1 i direktiv 2012/34/EU.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning fastsettes de kravene som en infrastrukturforvalter kan stille med hensyn til finansielle garantier for å sikre at dens berettigede forventninger om framtidige inntekter kan oppfylles uten å overstige et nivå som står i forhold til forventet virksomhetsnivå hos søkeren. Kravene omfatter særlig vilkårene for når det kan kreves en garanti eller en forskuddsbetaling, samt den finansielle garantiens nivå og varighet. I tillegg fastsettes det ved denne forordning visse nærmere regler med hensyn til kriteriene for å vurdere en søkers evne til å utarbeide bud på infrastrukturkapasitet i samsvar med reglene.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

«finansiell garanti» a) forskuddsbetalinger for å redusere og forutse framtidige forpliktelser om å betale infrastrukturavgifter eller b) kontraktsregulerte ordninger der en finansinstitusjon, for eksempel en bank, forplikter seg til å sikre at slike betalinger blir utført ved forfall.

Artikkel 3

Vilkår for finansielle garantier

1. Søkeren kan velge å oppfylle en forespørsel om finansiell garanti i form av enten forskuddsbetaling eller en kontraktsregulert ordning i henhold til artikkel 2. Dersom en søker foretar forskuddsbetaling av infrastrukturavgifter, skal infrastrukturforvalteren ikke samtidig be om andre finansielle garantier for samme forventede virksomhet.
2. Infrastrukturforvalteren kan be om at søkere stiller finansielle garantier dersom en kredittvurdering av søkeren viser at vedkommende kan få vanskeligheter med å foreta regelmessige betalinger av infrastrukturavgifter. Infrastrukturforvalteren skal, dersom det er relevant, nevne slike kredittvurderinger i avsnittet om avgiftsprinsipper i sin netterklæring. Infrastrukturforvalteren skal bygge sin forespørsel om finansiell garanti på vurderinger som er høyst to år gamle, gitt av et kredittvurderingsbyrå eller et annet profesjonelt vurderingsorgan eller organ som vurderer kredittverdighet.
3. Infrastrukturforvalteren skal ikke be om finansiell garanti
 - a) fra det utpekte jernbaneforetaket dersom det allerede er stilt eller betalt en finansiell garanti av søkeren, som ikke er et jernbaneforetak, for å dekke framtidige betalinger av samme forventede virksomhet,
 - b) dersom infrastrukturavgiften skal betales direkte til infrastrukturforvalteren av en vedkommende myndighet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1370/2007⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 870/2014 av 11. august 2014 om kriterier for søkere om jernbaneinfrastrukturkapasitet (EUT L 239 av 12.8.2014, s. 11).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1370/2007 av 23. oktober 2007 om offentlig persontransport med jernbane og på vei og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 1191/69 og 1107/70 (EUT L 315 av 3.12.2007, s. 1).

*Artikkel 4***Finansielle garantiers nivå og varighet**

1. Nivået på de finansielle garantiene fra én og samme søker skal ikke overstige det anslåtte avgiftsbeløpet for to måneders togdrift i henhold til søknaden.
2. En infrastrukturforvalter skal ikke kreve at en finansiell garanti trer i kraft eller betales mer enn ti dager før den første dagen i den måneden som jernbaneforetaket starter togdriften som den finansielle garantien skal dekke infrastrukturavgiftene for. Dersom kapasiteten tildeles etter dette tidspunktet, kan infrastrukturforvalteren be om at den finansielle garantien stilles med kort varsel.

*Artikkel 5***Evne til å utarbeide bud på infrastrukturkapasitet i samsvar med reglene**

Infrastrukturforvalteren skal ikke avslå en søknad om et bestemt ruteleie med begrunnelse i mangel på forsikring om evnen til å utarbeide bud på infrastrukturkapasitet i samsvar med reglene, i henhold til artikkel 41 nr. 2 i direktiv 2012/34/EU, med mindre

- a) søkeren ikke har svart på to etterfølgende forespørsler med krav om å framlegge manglende opplysninger, eller gjentatte ganger har svart på en måte som ikke oppfyller kravene angitt i netterklæringen, nevnt i artikkel 27 i direktiv 2012/34/EU og i vedlegg IV til nevnte direktiv, som gjelder framgangsmåten for søknader om ruteleier, og
- b) infrastrukturforvalteren på forespørsel fra reguleringsmyndigheten og til dens tilfredshet kan godtgjøre at den har truffet alle rimelige tiltak for å bistå med korrekt og rettidig innlevering av søknader.

*Artikkel 6***Overgangsbestemmelser**

Infrastrukturforvalteren skal eventuelt tilpasse sine netterklæringer til bestemmelsene i denne forordning med hensyn til den første ruteplanperioden etter at denne forordning er trådt i kraft.

Artikkel 7

Gjennomføringsforordning (EU) nr. 870/2014 oppheves.

Artikkel 8

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning får anvendelse fra 16. juni 2015, med unntak av artikkel 7, som får anvendelse fra ikrafttredelsesdatoen.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 6. januar 2015.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President